

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Közös vállalkozások a halászati ágazatban. A jelenlegi helyzet és a jövőbeni kilátások”

(2006/C 65/09)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2005. július 14-én úgy határozott, hogy a Működési Szabályzat 29. cikkének (2) bekezdése alapján véleményt dolgoz ki az alábbi tárgyban: „Közös vállalkozások a halászati ágazatban. A jelenlegi helyzet és a jövőbeni kilátások.”

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció a véleményét 2005. november 9-én elfogadta. (Előadó: Gabriel SARRO IPARRAGUIRRE)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2005. december 14–15-én tartott 422. plenáris ülésén (a december 14-i ülésnapon) 122 szavazattal, 10 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt.

1. Bevezetés

1.1 A közös vállalkozásokat mint a közös halászati politika (KHP) strukturális intézkedési eszközeit először a 3944/90 sz. rendeletben említik, a következő meghatározással: „egy vagy több közösségi hajótulajdonos, valamint egy vagy több, az Unióval kapcsolatban álló harmadik országbeli partner által létesített, magánjog alapján működő társaság, amelynek tagjai közös vállalkozási partnerségi szerződést kötöttek azzal a céllal, hogy kiaknázzák, illetve adott esetben hasznosítsák e harmadik országok fennhatósága és/vagy joghatósága alá tartozó vizek halászati erőforrásait, elsősorban a közösségi piacok ellátását tartva szem előtt”⁽¹⁾. A kilencvenes években a KHP jelentős fejlődésen ment keresztül az előző időszakhoz képest. Ekkor vált ismertté a „kék Európa” fogalma, amely ma ismét a figyelem középpontjába került a közös tengeri politika felállításáról szóló nyilvános viták szélesebb körű kontextusában.

1.2 A KHP fejlesztése során nem vizsgálták felül a közös vállalkozások fent említett fogalmát, ezért ezek kizárólag a hajók leselejtezésének, illetve végleges exportálásának alternatívájaként alkalmazható halászati strukturális intézkedések körében maradtak, amint az kiderül jelen vélemény 2.1.2. pontjában idézett rendeletek megfelelő cikkeiből. A vonatkozó rendelkezések éppen ezért pusztán pénzügyi szabályozást biztosítottak.

1.3 A halászati közös vállalkozások ennek ellenére nem pusztán halászati strukturális politikai eszközök: lehetővé teszik a különféle uniós dokumentumokban és rendelkezésekben világosan megfogalmazott számos célkitűzés elérését, a piacok ellátásától kezdve a foglalkoztatási és regionális fejlesztési politikákon és a felelős halászat előmozdításán, a különféle regionális halászati szervezetek uniós szabályozásán és általában a tagállamoknak különféle országok és piacok fenntartható beruházási projektjeiben tőkével és szakképzett munkaerővel való jelenlétén keresztül az együttműködési politikáig.

⁽¹⁾ A 3944/90 sz. rendelet 21a cikke.

1.4 Tény, hogy e vállalkozások strukturális politikai eszközökként történő alkalmazása a KHP reformjával végleg megszűnt, azt is tudjuk azonban, hogy – mint az a későbbiekben látni fogjuk – ez ahhoz vezetett, hogy az Unió saját hatáskörében és politikáin belül ma már jóformán nincsenek a közös vállalkozásokat külön kategóriaként kezelő szabályozások.

1.5 Az is tény, hogy az EGSZB az Európai Bizottság felkérésére kidolgozott véleményeiben mindvégig kitarított amellett, hogy a halászati közös vállalkozásokat be kell vonni az új közös halászati politika keretébe. A KHP elfogadásához vezető eljárás során az erről szóló nézeteit először a halászati reform végrehajtásáról szóló tanácsi rendeletről alkotott véleményében⁽²⁾ fejtette ki, majd megismételte azt az Európai Halászati Alap létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre tett javaslattal⁽³⁾ kapcsolatban kidolgozott véleményében⁽⁴⁾, amelyet 2005. június 16-án, a NAT szekció ülésén a halászatért felelős európai biztos elé terjesztett, aki ígéretet tett annak megfontolására.

1.6 Jelen vélemény célja az EGSZB korábbi álláspontjának bővebb kifejtése, mindazon elemek számba vételével, amelyek szükségesek a halászati közös vállalkozások szerepét és ebből következően az ezekre vonatkozó szabályozásokat illető koncepcióváltás előmozdítása érdekében, a hivatalos dokumentumok és az ezekben foglalt tények alapján.

1.7 A javasolt koncepcióváltás elfogadása esetén várhatóan lépéseket kell tenni az ilyen típusú társaságok teljes körű elismerése érdekében, mivel ezek különleges és egyedi jelenségek a nemzetközi kereskedelem területén, és különleges intézkedési területet jelentenek az Európai Unió számára a nemzetközi kapcsolatok terén.

⁽²⁾ HL C 85., 2003.4.08.

⁽³⁾ COM(2004) 497 final – 2004/0169 (CNS)

⁽⁴⁾ HL C 267., 2005.10.27. (3.5.1.1.2.1. pont és az 5.5. pont második felsorolási pontja).

2. Általános észrevételek

2.1 A közös vállalkozások helye az uniós jogszabályokban

2.1.1 A halászati közös vállalkozások először a 4028/86 sz. tanácsi rendeletet módosító 3944/90 sz. tanácsi rendelet révén jelentek meg a közösségi jogban a közösségi piac ellátását szolgáló és egyben a közösségi halászflootta kapacitását csökkentő eszközként, figyelembe véve a közösségi vizek halállományának szűköségét és a harmadik országok kizárólagos gazdasági övezeteihez való hozzáférés tilalmát. Négy fő célkitűzés van: a túlkapacitás megszüntetése, a piac ellátásának garantálása, a foglalkoztatás részleges fenntartása, valamint politikai és kereskedelmi megállapodások kötése harmadik országokkal⁽⁵⁾. Az említett rendeletekben szereplő intézkedések végrehajtása céljából elfogadásra került az Európai Bizottság 1956/1991 sz. rendelete⁽⁶⁾.

2.1.2 A 2080/93/EGK⁽⁷⁾ és a 3699/93/EGK⁽⁸⁾ tanácsi rendeletek elfogadásával a halászati közös vállalkozások irányítása és finanszírozása bekerült a Halászati Orientációs és Pénzügyi Eszköz (HOPE) keretébe. A szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok feladata volt a projektek kiválasztása, irányítása és ellenőrzése, valamint a támogatások kifizetése. E támogatások eleinte megegyeztek a hajók leselejtesítésére vagy átadására fizetett támogatások összegével, majd a hajó leselejtesítésre adott prémium 80 %-ára módosultak. Így az uniós hajótulajdonos joggal vélhette, hogy a leselejtesítési prémium és a hajó közös vállalkozásnak való átadásra kapott támogatás közötti különbség magyarázata az Európai Unió és a hajóját/hajóit átvevő új közös vállalkozás közötti jó kapcsolat fenntartásában keresendő. Ezek az elvek érvényben maradtak az 1998. november 3-i, a 3699/93 sz. rendeletet hatályon kívül helyező 2468/98 sz. tanácsi rendeletben⁽⁹⁾, valamint az 1999. december 17-i 2792/1999 sz. tanácsi rendeletben⁽¹⁰⁾, bár hangsúlyozni kell, hogy ez utóbbi bevezette a közös vállalkozások egyszerűbb definícióját, amely így szól: „minden olyan kereskedelmi vállalkozás, amelyben egy vagy több partner azon harmadik ország állampolgára, amelyben a hajót bejegyezték”⁽¹¹⁾.

2.2 Közvetlen előzmények

2.2.1 A „Zöld könyv a közös halászati politika jövőjéről”⁽¹²⁾ elismerte egyrészt az Unió halászflojtájának túlzott kapacitását, másrészt a halászati szektor globalizációját és számos fejlődő ország saját halászati ágazata fejlesztésére irányuló jogos törekvését. Ezzel a három tényezővel kapcsolatban – amelyekhez hozzájön még a halászati beruházásoknak (flotta, kikötők, hűtőházak, üzemek stb.) a zöld könyvben is elismert jelentős

tőkeigénye – a halászati ágazat közös vállalkozásainak jelentőségére koncentrálni kellett volna indítani, amelyek szélesebb körűnek kellett volna lenniük annál, mint ami az akkori hivatalos dokumentumokban⁽¹³⁾ látható.

2.2.1.1 A halászati közös vállalkozások révén az Unió részt vehet és beruházásokat tehet a fejlődő országok halászati ágazatainak fejlesztésében, ami lehetővé teszi egy teljes gazdasági ágazat kiépítését, illetve fejlesztését. E vállalkozások hajókkal való ellátása nem csak magának a halászatnak, hanem számos más ágazatnak is kedvez, pl. a kikötők, különféle szolgáltatások (hajójavítás és -építés, élelmezés, szállítás, átrakodás, fel- és lerakodás, szolgáltatások a legénység számára, utazás stb.), a hűtőlánc eredményes fenntartása (amelyet maga az Unió élelmiszerbiztonsági szabályozása követel meg, a költséges hűtőberendezésekbe történő befektetés révén), az élelmiszertermékekre vonatkozó egészségügyi előírások betartása és végül feldolgozóüzemek létesítése.

2.2.1.1.1 Ez – amellet hogy a hajók magas és közepes beosztású tisztjei számára színvonalas európai munkahelyeket tart fenn – lehetővé tenné számos munkahely létrehozását a hajókon, valamint a körülöttük kialakuló vállalkozásokban és szolgáltatásokban. Ezek pedig a munkakörülményeket és a jövedelmet illetően megfelelő kiutat jelentenének a helyi halászok számára, akik máskülönben csupán a kisléptékű halászat gyakran nem hatékony hagyományos munkalehetőségei közül választhatnának, ami – az ellenőrző, tároló, értékesítő stb. rendszerek szűkösége vagy hiánya miatt – károsan hathat a helyi forrásokra.

2.2.1.2 A helyi magas életszínvonal megteremtése és a fogások exportja – függetlenül attól, hogy helyben feldolgozásra kerültek-e vagy sem – pedig lehetővé teheti igazságosabb vagyoneelosztású nemzetközi értékláncok megteremtését, valamint a szóban forgó ország ezen ágazatból származó GDP-je és egy főre jutó jövedelme exponenciális növekedését, fokozatosan iparosodott halászati ágazatot teremtve ott, ahol korábban csak part menti halászat létezett, melynek esetében még a szükséges egészségügyi és kereskedelmi feltételek sem álltak rendelkezésre.

2.2.1.3 A halászati közös vállalkozásoknak vállalniuk kellett, hogy elsősorban az európai piacokat látják el, ez garantálja a hajótulajdonosok, a halászati vállalkozások, a tagállamok és (támogatásokon keresztül) maga az Európai Unió által tett beruházások meglétét és fenntartását, és lehetővé teszi a hiányokkal küzdő közösségi piac ellátását, ahol a tudományos és állami intézmények az egészséges és változatos táplálkozásra vonatkozó rendszeres ajánlásai következtében növekedik a halfogyasztás. Ezeknek a szállítmányoknak ráadásul mindenben meg kell felelniük az uniós élelmezési rendelkezéseknek.

⁽⁵⁾ Tanulmány a közös vállalkozásokról a halászati ágazatbeli strukturális támogatások kontextusában. COFREPECHE, 2000. június 16. (http://europa.eu.int/comm/fisheries/doc_et_publ/liste_publi/bilansm.pdf).

⁽⁶⁾ Az Európai Bizottság 1991. június 21-i, 1956/91/EGK rendelete a közös vállalkozások alapítását célzó támogató intézkedésekről szóló 4028/86/EK tanácsi rendelet végrehajtási rendelkezéseiről – HL L 181., 1991.7.08., 1–28. old.

⁽⁷⁾ HL L 193., 1993.7.31., 1. old.

⁽⁸⁾ HL L 346., 1993.12.31., 1. old.

⁽⁹⁾ HL L 312., 1998.11.20., 19. old.

⁽¹⁰⁾ HL L 337., 1999.12.30., 10. old.

⁽¹¹⁾ Az 1999. december 17-i 2792/1999 tanácsi rendelet 8.1. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹²⁾ COM(2001) 135 final, 2001.3.20.

⁽¹³⁾ Lásd az Európai Bizottság közleményét harmadik országokkal történő halászati partnerségi megállapodások integrált keretéről. COM(2002) 637 final, 2002. december 23., 7.o. és 15. lábjegyzet

2.2.1.4 A közös vállalkozások tevékenysége az Unión belüli halásztól függő térségekben lehetővé teszi a foglalkoztatás fenntartását halászati ágazatban az európai vállalatok központi, műszaki és kereskedelmi egységei működésének, valamint a kapcsolódó ágazatokban meglévő munkahelyeknek a fenntartása révén, akár közvetlenül, amikor a nagy hajók visszatérnek az európai báziskikötőbe a négyévenkénti javítási munkálatokra, akár közvetetten, szakértőkből álló szolgáltatási láncok a korábban említett helyi szolgáltató ágazatokkal történő kialakításával.

2.2.1.5 A halászati közös vállalkozások révén az Unió hasznos adatokkal rendelkezhet a harmadik országok vizein és nemzetközi felségvizeken történő fogásokról azok nyomon követéséhez és ellenőrzéséhez, mivel jogi kapcsolatot tart fenn a származási térség halászati társaságaival. Ezáltal pedig az Unió hatékony vezető szerepet játszhat az ENSZ illetékes szerve, a FAO⁽¹⁴⁾ védnöksége alatt létrehozott vagy működő illetékes regionális halászati szervezetek tevékenységében. Ez azért van így, mert az Európai Bizottság, a tagállamok és a Számvevőszék által történő hatékony pénzügyi ellenőrzés érdekében a közös vállalkozások kötelesek félévente fogási adatokat szolgáltatni a tagállamok számára.

2.2.1.6 Emellett biztosítják, hogy az Unió halászati érdekségei jelen legyenek a nemzetközi vizeken és halászerületeken, ahol így a minőséget a közösségi rendeleteknek a felelős halászatra, az erőforrások kezelésére és megőrzésére, a hajók fedélzeti biztonságára, az ellenőrzésre, az élelmiszerlánc biztonságra stb. vonatkozó követelményei garantálják. Ezáltal elkerülhető, de legalábbis minimalizálható lenne azon külföldi halászflokkák kártékony hatása, amelyek egyrészt nem kedveznek a harmadik ország halászati és ipari fejlődésének, másrészt nem biztosítják az Európai Unió piacaira szánt halászati termékek minőségét, és az erőforrások megfelelő, felelős ellenőrzését sem teszik lehetővé.

2.2.1.7 Végül általuk az Unió hatékonyan és tartósan hozzájárulhatna azon országok helyi halászati ágazatának kialakulásához, amelyekkel halászati megállapodást írt alá, és amelyekben halászati közös vállalkozások vagy olyan helyi vállalatok működnek, amelyek felett európai vállalkozók gyakorolnak ellenőrzést. Az így létrejött halászati ágazat előnyökkel járt a harmadik országok és az Unió számára is, mivel lehetővé tette a piacok tengeri termékekkel való folyamatos ellátását.

2.2.2 Az előzőekben kifejtett érvek még közvetetten sem jelennek meg a már többször említett, a közös halászati politika jövőjéről szóló zöld könyvnek sem „A KHP nemzetközi dimenziója” c. 3.9. pontjában⁽¹⁵⁾, sem a „Külkapcsolatok” c. 5.8. pontjában⁽¹⁶⁾. Egyetlen egyszer sem említik meg a halászati közös vállalkozásokat mint a zöld könyvben kifejtett halászati politikai elvek megvalósításának érvényes eszközét, pedig azok – ahogy a jelen véleményben számos esetben jeleztük – 2002-ig támogatást élveztek a területre vonatkozó kiterjedt közösségi szabályozásokban.

2.2.3 A közös vállalkozásoknak az új KHP-ből való szinte teljes kiiktatását mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az Európai Bizottság felkérésére a tárgyban készült legutóbbi, kimerítő adatokkal rendelkező jelentés 2001-ből származik, és ebben nem kezelik külön a közös vállalkozások tulajdonában álló hajókat⁽¹⁷⁾. Ennél korábbi, hozzáférhető különleges jelentés a 2000. június 16-án kiadott „Tanulmány a közös vállalkozásokról a halászati ágazatbeli strukturális támogatások kontextusában”. Ezek alapján jelenleg körülbelül 300 közös vállalkozás létezik, amelyek több mint 600 hajóval rendelkeznek. Ezek a vállalatok a közösségi halászati szabályozás keretén kívül maradtak, azaz jogi vákuumban vannak. Olyan külföldi társaságoknak minősülnek, amelyekben részt vesznek közösségi partnerek is, és kötelesek elsősorban az európai piacot ellátni, illetve rendszeres adatszolgáltatási kötelezettségük van; kizárólag a beruházó tagállam és a kedvezményezett harmadik ország által kötött, kétoldalú kölcsönös beruházásvédelmi megállapodások védelme alatt állnak.

2.3 A jelenlegi helyzet

2.3.1 Az említett zöld könyv kidolgozásával egy időben a következő rendeleteket fogadták el: az 1999. június 21-i, a Halászati Orientációs és Pénzügyi Alapról szóló 1263/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁸⁾, valamint az 1999. december 17-i, a halászati ágazat strukturális támogatásainak módjairól és feltételeiről szóló 2792/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾. Ezek a rendeletek a HOPE keretén belül érvényesek maradnak a halászati közös vállalkozásokra egészen addig, amíg hatályukat nem veszítik, azaz 2006. december 31-ig.

2.3.2 2004. december 31-e óta a 2002. december 20-i, a halászati ágazat strukturális támogatásainak módjairól és feltételeiről szóló 2792/1999 rendeletet módosító 2369/2002/EK tanácsi rendelet⁽²⁰⁾ következtében azonban a közös vállalkozások gyakorlatilag kimaradtak az Unió halászati strukturális politikájából. Annyiban továbbra is a közösségi jogszabályok kötik őket, amennyiben meg kell felelniük a megalapításukkor érvényes rendelkezéseknek, közép- és hosszú távú konkrét szabályok azonban nem vonatkoznak rájuk.

2.3.3 Azt az elvet, amely alapján a halászati közös vállalkozásokat kivonták a támogatások köréből, és ezzel egy időben szinte minden rájuk tett jogszabályi hivatkozás megszűnt, a legutóbb említett rendelet (5) preambulumbekzdésében találjuk, amely alapján a HOPE-nak a hajók leselejtezése révén kell a halászati kapacitás csökkentésére törekednie. Mint azt a továbbiakban kifejtjük, a halászati kapacitás csökkentése csak az egyik a számos közösségi politikai célkitűzés közül, melyeknek elérését eddig is és továbbra is megfelelő eszközként szolgálják a közös vállalkozások.

⁽¹⁷⁾ „European Distant Water Fishing Fleet” some principles and some data [„Az európai tengeri halászflokkák – elvek és adatok], 2001. április, hozzáférhető francia és angol nyelven az Európai Bizottság Halászati Főigazgatósága honlapján.

⁽¹⁸⁾ HL L 161, 1999.6.26.

⁽¹⁹⁾ HL L 337, 1999.12.30., 10. old.

⁽²⁰⁾ HL L 258., 2002. 12.31., 49. old.

⁽¹⁴⁾ <http://www.fao.org/fi/inicio.asp>

⁽¹⁵⁾ 19. old.

⁽¹⁶⁾ 38–42. o.

3. Konkrét megjegyzések

3.1 A KHP-n belül külön politika fenntartásának szükségessége a halászati ágazat közös vállalkozásai számára

3.1.1 Annak ellenére, hogy a jelenlegi rendelkezések már nem vonatkoznak rájuk, a halászati közös vállalkozások beleillegnek a globalizált gazdaságnak különösen megfelelő gazdasági rendbe, mivel egyrészt költségmegtakarítást eredményeznek (a költségek általában alacsonyabbak a harmadik országokban, mint az érintett tagállamban), másrészt elősegítik a technológiák átadását, többletérték teremtését és elosztását, az erőforrásokhoz való hozzáférést, valamint a piacok ellátását.

3.1.2 A halászati közös vállalkozások emellett lehetővé teszik a foglalkoztatás részleges fenntartását az Unió halásztól függő térségeiben mind a tengeren, mind a szárazföldön, valamint az új, magasabb képzettséget igénylő munkahelyek fejlesztését azokban a harmadik országokban, amelyekben működnek, ideértve az itteni munkavállalók képzését és szakképzését.

3.1.3 A halászati közös vállalkozásokat tizenöt éve, az 1990-es halászati strukturális politika keretében vonták be a közösségi szabályozások hatálya alá, és azóta mindvégig hatékony eszköznek bizonyultak. Az Európai Bizottság által javasolt új KHP-ből való helytelen törlésük és a 2005. január 1-je óta hatályos rendelkezések köréből való kivonásuk azt jelenti, hogy az Európai Unió – általában fejlődő – harmadik országokkal történő gazdasági együttműködését segítő hatékony eszköztől megvonták a közösségi támogatást, és elképzelhető hogy sérül a bizalom elve, amelynek vezérelnie kellene az európai vállalkozások és az uniós intézmények közötti kapcsolatokat.

3.1.4 A halászati közös vállalkozások külön fejezetet érdemelnek a harmadik országokkal kötött két- vagy többoldalú együttműködési megállapodásokban, konkrét szabályokat állapítva meg, amelyek figyelembe veszik jellegzetességeiket mind kifejezetten halászati szempontból, mind az európai külföldi befektetések fejlesztése és védelme szempontjából, valamint vámügyi, munkaügyi, adóügyi stb. szempontból.

Brüsszel, 2005. december 14.

3.1.5 Bár a hatályos rendelkezések alapján a halászati közös vállalkozásokat az ún. „partnerségi megállapodások” közé lehetne sorolni, eddig ennek semmiféle számottevő eredménye nincs, ezért olyan szabályozásra van szükség, amely biztosítja az Európai Bizottság különféle szakterületei (a Fejlesztési, az Együttműködési és a Halászati Főigazgatóság) közötti koordinációt és azt, hogy a vállalkozók és az ágazat többi szereplője tisztán lássa, miként kell eljárniuk az ilyen megállapodások és a többi hasonló eszköz keretén belül annak érdekében, hogy valóban eredményesek lehessenek.

4. Következtetés

4.1 Az EGSZB úgy véli, a közös halászati politika felülvizsgálatát célzó – és a Tanács 2004. július 19-i következtetéseivel⁽²¹⁾ összhangban álló – munkák keretén belül ajánlatos volna, ha a korábban a halászhajók leselejtezését kiváltó, a flotta kapacitását szabályozó strukturális elemként kezelt halászati közös vállalkozásokat ezentúl a piacok ellátását és integrált ágazati intézkedéseket szolgáló eszközként határoznák meg, amely saját hatáskörei, nemzetközi és regionális elkötelezettségei, valamint a kétoldalú megállapodások keretében az Unió rendelkezésére áll, hogy megfelelően végre lehessen hajtani a közösségi halászati intézkedéseket a FAO és a WTO rendelkezéseivel összhangban, ügyelve arra, hogy a halászati kapacitás ne növekedjék annyira, ami túlzott mértékű halászathoz vezethetne.

4.2 Az EGSZB szükségesnek véli:

4.2.1 hogy az Európai Bizottság készítsen részletes és aktualizált tanulmányt a halászati közös vállalkozások jelenlegi helyzetéről és lehetőségeiről, és ennek eredményeit bocsássa a többi uniós intézmény és az érdekelt ágazatok rendelkezésére.

4.2.2 a halászati közös vállalkozások támogatását célzó szabályozások és mechanizmusok beépítését a hatályos közösségi joganyagba, ami a harmadik országokkal kötött két- vagy többoldalú megállapodásokon belüli stabil és hosszú távú speciális eljárás szerint jogbiztonságot nyújtana ezen vállalkozások számára, és figyelembe veszi a tevékenység egyedi jellegzetességeit és kedvező hatásait a halászati erőforrások kezelése, a piacok ellátása, a halásztól függő térségekbeli munkahelyteremtés, a többletérték megteremtése, az együttműködés és a nemzetközi cserekapcsolatok szempontjából.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Anne-Marie SIGMUND

⁽²¹⁾ Lásd a www.consilium.eu.int weblapon olvasható 11234/04 Rev 2(Presse 221) dokumentumot.